“வார்த்தை மாம்சமானார்”

(1:14-18)

முரண் தொடை என்பது ஒன்று மற்றொன்றுடன் முரண்பட்டு நிற்கும் இரு வார்த்தைகளின் சேர்க்கையாகும். “Oxymoron” என்ற வார்த்தையே ‘‘கூர்ந்த/சோர்ந்த’’ என்று அர்த்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தைகளின் சேர்க்கையாகவே உள்ளது. இந்த இலக்கிய உபாயத்திற்கு, “கசப்பான இனிப்பு,’’ “பேருருக் கொண்ட சிற்றுரு’’ மற்றும் “கொடிய இரக்கம்’’ ஆகியவை ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்ளன.

இந்தத் தனி வகையான கட்டமைப்பே யோவான் 1:14-18ன் அடிப்படையாக உள்ளது. “ஆதியிலிருந்த வார்த்தையானது,” “தேவனிடத்தில் இருந்தது’’ என்றும் ‘‘தேவனாக இருந்தது’’ என்றும் யோவான் சுவிசேஷத்தின் முதல் பதிமூன்று வசனங்கள் அறிமுகப்படுத்துகின்றன. தேவனைப் பற்றிய மகத்துவமான உரிமைகோருதல்களை கேள்விப் படுவதில் நாம் பழக்கப்பட்டுள்ள விதத்தில் உள்ளது போலவே இந்த உரிமை கோருதல்கள் பற்றி நாம் ஏற்றுக் கொள்வதில் சிறிதளவே இடர்ப்பாட்டை நாம் கொண்டுள்ளோம். தெய்வீகம் மாம்ச வடிவெடுத்தது என்பதே யோவான் 1:14ல் அறிமுகப்படுத்தப்படும் “பிரச்சனையாக” உள்ளது. இயேசு யார் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதன் தொடக்கமாக உள்ளது இந்த தேவன்/மாம்சம் என்பதே என்று விரைவிலேயே கூறப்படவுள்ளது.

அவர் மாம்சமானார்

“அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி ...” (1:14). இயேசுவை ஆதியிலிருந்தே உள்ள வார்த்தையாக, அவர் மூலமாகவே உலகத்தில் உள்ளவை யாவும் படைக்கப்பட்டதாக அறிமுகப்படுத்திய பிறகு, யோவான் 1:14ல் வார்த்தை மாம்சமாயிற்று என்ற அதிர்ச்சியூட்டும் உரிமைகோருதல் ஏற்படுத்தப் படுகின்றது. ‘‘மாம்சம்’’ என்பது இயேசுவைப் பற்றி விவரிக்கப் பயன் படுத்தப்படும் முனை மழுங்கிய, பூமிக்குரிய, முரட்டுத்தனமான, ஏறக்குறைய செப்பமற்ற மொழிநடையாக உள்ளது. இது, இயேசு 50 சதவிகிதம் மனிதத்துவத்திலும் 50 சதவிகிதம் தெய்வீகத்துவத்திலும் நிலைத்திருந்தார் என்று கூறாமல், 100 சதவிகிதம் மனிதத்துவத்தில் வந்தார் என்பதற்கு யோவான் கூறும் வழிமுறையாக உள்ளது. இயேசு மனிதத் துவத்தை முழுமையாக அனுபவித்தார். அவர் ஒரு குழந்தையாகப் பிறந்து, மனிதனாக வளர்ந்தார் மற்றும் அவர் பசி, தாகம், வேதனை, பாலியல் விருப்பம், கோபம் மற்றும் துக்கம் ஆகிய உணர்வுகளை அறிந்தார். இயேசு

முற்றிலும் மனிதரானார் என்று கூறுவது எப்பொழுதுமே பயபக்தியற்ற தன்மையின் எல்லையாக இருந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, மரியாள் மற்றும் யோசேப்புடன் முன்னணையில் இயேசு (குழந்தையாகக்) கிடத்தப்பட்டுள்ளது போன்ற சித்திரம் ஒன்றை நீங்கள் காணும் பொழுது, குழந்தையைச் சுற்றியிருந்த துணியானது அழுக்காக்கப்பட்டிருக்குமே என்ற எண்ணம் எப்பொழுதாவது உங்கள் சிந்தையில் தோன்றியுள்ளதா? அவ்வாறு ஒரு கருத்தைக் கூறுவது கூட உங்களுக்குக் குற்றமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் "மாம்சம்" என்ற சொற்றொடரானது இதைக் காட்டிலும் அதிகம் அதிகமானவற்றை மறைமுகமாக உணர்த்துகின்றது.

எடுத்துக்காட்டாக, இயேசு உண்மையிலேயே சோதிக்கப்பட்டார் என்று நீங்கள் நம்புகின்றீர்களா? இயேசு எப்பொழுதாவது தவறான விஷயத்தைச் செய்ய விரும்பினாரா? ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். யாக்கோபு, "அவனவன் தன் தன் சுய இச்சையினாலே இழுக்கப்பட்டு, சிக்குண்டு, சோதிக்கப்படுகிறான். பின்பு இச்சையானது கர்ப்பந்தரித்து, பாவத்தைப் பிறப்பிக்கும், பாவம் பூரணமாகும்போது, மரணத்தைப் பிறப்பிக்கும்" (யாக். 1:14, 15) என்று எழுதினார். இயேசு எப்பொழுதாவது "தமது சொந்த இச்சையினால் இழுக்கப்பட்டாரா?" நமது பிரதான ஆசாரியரான இயேசு, "எல்லா விதத்திலும் நம்மைப் போல் சோதிக்கப் பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிறார்" (எபி. 4:15) என்று எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர் கூறினார். பின்வரும் நமது கேள்வி இன்னும் நிலைத்துள்ளது: "பாவமற்ற கிறிஸ்து எப்பொழுதாவது தவறைச் செய்ய விரும்பினாரா?" "ஆம்!" என்பதே வேத வசனங்களில் மீண்டும் ஒலிக்கும் பதிலாக உள்ளது என்று நான் நம்புகின்றேன். எடுத்துக்காட்டாக, இயேசு தாம் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அன்று இரவில் கெத்சமெனே தோட்டத்தில் என்ன செய்ய விரும்பினார்? அவர், "பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால், இந்தப் பாத்திரம் என்னை விட்டு நீங்கும்படி செய்யும்; ஆயினும் என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம் பண்ணினார்" (லூக். 22:42). இது, இயேசுவானவர் பிதாவின் சித்தத்தைத் தவிர வேறு எதையோ செய்ய விரும்பினார் என்று எடுத்துரைப்பதில்லையா? அவர் பிதாவின் சித்தத்தை இன்னும் அதிகமாய்ச் செய்ய விரும்பினார் என்பதற்காக நாம் யாவரும் நன்றி நிறைந்தவர்களாய் இருக்க முடியும், ஆனால் இயேசு "மாம்சத்தில்" வந்தார் மற்றும் மாம்சத்தின் எல்லா சோதனைகளுடனும் அவர் போராடினார் என்ற உண்மையை நாம் கண்டு கொள்ளாமல் விட முடியாது.

இயேசு "கர்த்தரும் எஜமானருமாக" இருக்கின்றார் என்பது பற்றி நாம் மிகவும் அதிகமாகக் கேள்விப்பட்டுள்ளபடியால் இதை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது நமக்கு மிகவும் கடினமாய் இருக்கலாம். இப்பொழுது அவரை முழுமையாக மனிதத்துவத்தில் காண்பது என்பது இதன் விளைவாக, அந்நியமானதாகவும் தேவ தூஷணமாகவும்கூட காணப்படலாம்! 1970களில் பல ஆண்டுகளாக ஒளிபரப்பப்பட்டு வந்த "வால்ட்டனின்" தொலைகாட்சி நிகழ்ச்சி ஒன்றில் இந்தப் பிரச்சனை பற்றிய விவரித்தல்

ஒன்றை நான் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றேன். ஒரு நிகழ்ச்சியில் ஜாண் பாய் வால்ட்டன் என்ற மூத்த மகன் ஒருவன் காதல் வசப்படுகின்றான். அவன் தனது இருதயத்தைக் கொள்ளைகொண்ட ஒரு அழகு மிகு மங்கையைச் சந்தித்திருந்தான். உணர்வெழுச்சி மிகுந்திருந்து, ஆயினும் இவையெல்லாவற்றினாலும் குழப்பமடைந்த ஜாண் பாய் சில ஆலோசனை பெறத் தன் தந்தையிடம் செல்கின்றான். அவன் அவரிடத்தில், "அப்பா, நீங்கள் எப்போதாவது காதல் வயப்பட்டதுண்டா?" என்று கேட்கின்றான். வேலை செய்து கொண்டிருந்த அந்தத் தந்தை தனது மகனைச் சற்று உற்று நோக்கி விட்டு, "இன்னும் அப்படித்தான் இருக்கிறேன்!" என்றார். முன்பு எப்போதைக்காட்டிலும் குழப்பமடைந்த ஜாண் பாய், தனது கேள்வியை மீண்டும் கேட்க முயற்சி செய்கின்றான். "இல்லை, ஒரு பெண்ணை நீங்கள் காதலித்ததுண்டா என்று நான் கேட்கிறேன்" என்றான். அதற்குத் தந்தை, "மகனே, உனது தாய் இந்தக் கேள்வியைப் பாராட்டுவாள் என்று நான் நிச்சயமாய்க் கூற முடியாது" என்று பதிலுரைத்தார்.

பிள்ளைகளுக்குத் தங்கள் தாயை ஒரு பெண் என்றோ அல்லது தங்கள் தந்தையை ஒரு ஆண் என்றோ நினைப்பது கடினமானதாக இருக்கலாம். தங்களின் பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் எப்பொழுதுமே பெற்றோர்களாக, கவனம் எடுப்பவர்களாக, கதாநாயகர்களாக மற்றும் எஜமானர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவர்கள் காதல் வயப்பட்டார்கள் என்றோ அல்லது எதிர்ப்பாலினருடன் அவ்வகைக் குழப்பத்தினூடே செயல்பட்டார்கள் என்றோ அறிவது கற்பனைக்கு மிகவும் அதிகமானதாகவே இருக்கும்! இதே வகையில், இயேசுவின் மனிதத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, அதே வேளையில் "வார்த்தை மாம்சமானார்" என்ற உண்மையை மதிப்பது என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் கடினமானதாகவே உள்ளது!

அவர் தம்முடைய கூடாரத்தை நிறுவினார்

மாம்சமான வார்த்தை "நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்" (1:14) என்று யோவான் கூறிய பொழுது, அவரது மொழிநடையானது இன்னும் அழுத்தமாயிற்று. "வாசம் பண்ணினார்" என்ற வார்த்தையானது "கூடாரம் அமைக்க" அல்லது "ஒருவர் தம் கூடாரத்தை நிறுவ" என்ற நேரடியான அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இது, யாரோ ஒருவர் நமது அயலகம் வந்து நமக்குள்ளே குடியிருக்கத் தொடங்கினார் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக் கின்றது. இயேசு இதையே செய்தார்! அவர் ஒரு சுருக்கமான பார்வை யிடலுக்காக வரவில்லை. அவர் குடிமாறி, தம்முடைய முகவரியை "பூமிக்கு" மாற்றிக் கொண்டு, வாழ்வின் அன்றாட வேலையில் தம்முடைய கரங்கள் கறைப்படக் கண்டார். நமக்குள் ஒருவராக இருத்தல் என்பது அவர் மனித குலத்திற்கு அளித்துள்ள மாபெரும் கொடைகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

இயேசு வந்து, "நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்" என்ற உண்மையின் தலைச் சிறப்பானது ஒரு பெர்சியச் சக்கரவர்த்தியைப் பற்றிய பழங்கதையொன்றினால் விவரிக்கப்படுகின்றது. ஷா அப்பிஸ் என்பவர் தமது மக்களை அன்புகூர்ந்த ஒரு நல்ல அரசராயிருந்தார். அவர்களை நன்கு

புரிந்துகொள்வதற்காக, அவர் தம்மை ஒரு சாதாரண மனிதன் போல் வேஷம் மாற்றிக் கொண்டு, அடிக்கடி பொது இடங்களுக்குச் செல்வதுண்டு. ஒரு நாளில் அவர் இவ்வாறு ஒரு பொதுக்குளியலறைக்குச் சென்ற பொழுது, அவர் ஒரு கதவைத் திறந்து கொண்டு செல்ல, அது ஒரு நில அறைக்கு அவரைக் கொண்டு சென்றது. அங்கு குளிக்கும் நீரைச் சூடாக்க அடுப்பை எரித்துக் கொண்டிருந்த ஏழை மனிதன் ஒருவனின் அருகில் அவர் சென்று அமர்ந்தார். இவரது தோழமையை வரவேற்ற அந்தக் கீழ்நிலைத் தொழிலாளியுடன் அவர் விரைவிலேயே ஒரு நட்புறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அவரை அவன் இன்னமும் அடையாளம் கண்டு கொள்ளாத நிலையில், அந்த அடுப்பெரிப்பவனை அவர் மீண்டும் மீண்டும் சந்தித்தார். உணவு வேளை வரும்பொழுது அந்தக் குடியானவன் தனது எளிய உணவை அரசருடன் பகிர்ந்து கொள்வதுண்டு. கடைசியில் அரசர் தமது உண்மையான அடையாளத்தை அந்த மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தினார். தமது கடந்த கால அனுபவத்தின் அடிப்படையில், ஷா அப்பிஸ் தம்மிடத்தில் அந்த விறகு எரிப்பவன் ஏதேனும் விசேஷ வெகுமதி கேட்பான் என்று எதிர்பார்த்தார். அதற்குப் பதிலாக, அந்த மனிதன் அதிர்ச்சியிலிருந்து மீண்ட பொழுது, அரசரிடத்தில் செல்வமோ அல்லது சலுகைகளோ கேட்காதிருந்தான். அவன் பின்வருமாறு மட்டுமே கூறினான்:

> இந்த இருண்ட இடத்தில் என்னுடன் வந்து அமரவும், எனது எளிய உணவை உண்ணவும், எனது இதயம் மகிழ்வாயுள்ளதா அல்லது வருத்தமாயுள்ளதா என்று அக்கறையாய்க் கவனிக்கவும் நீங்கள் உங்கள் அரண்மனையையும் உங்கள் மகிமையையும் விட்டு வந்தீர்கள். மற்றவர்கள் மீது நீங்கள் வளமான பரிசுகளைப் பொழிந் திருக்கலாம், ஆனால் எனக்கோ நீங்கள் உங்களையே கொடுத்திருக் கின்றீர்கள், உங்களுடைய நட்புறவின் இந்த அன்பளிப்பை நீங்கள் ஒரு போதும் என்னை விட்டு எடுத்து விடக்கூடாது என்பதே எனது வேண்டுதலாக உள்ளது.[1]

நாம் அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்

இயேசு மாம்சத்தில் வந்து நம்முடன் வாசம் பண்ணியது மட்டுமின்றி, நாம் அவரைக் காணவும், அவருடைய வாழ்வை உற்று நோக்கவும் அவர் நம்மை அனுமதித்தார்! இதை யோவான், "... அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது'' என்று 1:14ல் கூறியதன் மூலம் விளக்கப் படுத்தினார். "மகிமை" என்பது வேத வசனங்களில் ஒரு வளமான அர்த்த முடைய ஒரு வார்த்தையாக உள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில் "மகிமை" என்ற வார்த்தை எவ்விதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதற்குப் பின்வரும் வசனப் பகுதிகள் இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்ளன. இவற்றில் முதலாவது இஸ்ரவேலரின் வனாந்திரப் பயணத்தின் காலத்திலிருந்து வருவதாகும்:

அப்பொழுது ஒரு மேகம் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை மூடினது; கர்த்தருடைய மகிமை வாசஸ்தலத்தை நிரப்பிற்று. மேகம் அதின் மேல் தங்கி, கர்த்தருடைய மகிமை வாசஸ்தலத்தை நிரப்பினதினால், மோசே ஆசரிப்புக் கூடாரத்துக்குள் பிரவேசிக்கக் கூடாமல் இருந்தது (யாத். 40:34, 35).

இரண்டாவது, சாலொமோனின் தேவாலயம் கட்டப்பட்டு அர்ப்பணிக்கப் பட்ட காலத்திலிருந்து வருவதாகும்:

அப்பொழுது ஆசாரியர்கள் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து புறப்படுகையில், மேகமானது கர்த்தருடைய ஆலயத்தை நிரப்பிற்று. மேகத்தினிமித்தம் ஆசாரியர்கள் ஊழியஞ் செய்கிறதற்கு நிற்கக் கூடாமற் போயிற்று; கர்த்தருடைய மகிமை கர்த்தருடைய ஆலயத்தை நிரப்பிற்று (1 இரா. 8:10, 11).

"மகிமை" என்பது "தேவனுடைய பிரசன்னத்தை" விளக்கப்படுத்தும் ஒரு வழி வகையென்பதை இவ்விரு வசனப் பகுதிகளும் செயல் விளக்கப்படுத்துகின்றன. தேவனுடைய மகிமை ஓரிடத்தில் இருந்தது என்று கூறுவது தேவன் அங்கு இருந்தார் என்று கூறுவதாகும். "மகிமை என்பது தேவனுடைய இருப்பு, இயல்பு மற்றும் பிரசன்னம் ஆகியவற்றை மனித அனுபவத்தில் கண்டறியும் வழி வகையிலான வெளிப்பாடு ஆகும் ..."[2] என்று C. H. டாட் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கின்றார். ஆகையால் இயேசு என்று பெயருடைய இந்த மனிதரில் தேவனுடைய பிரசன்னத்தை மனித குலம் காண முடியும் என்று யோவான் கூறினார்! இந்த சத்தியங்களை யோவான், இயேசுவின் வாழ்வைப் பற்றித் தாம் கூற விரும்பிய (தமது சுவிசேஷ நூலின்) தொடக்கத்தில் எழுதினார். அவர் சாராம்சமாக, "அவரை நெருக்கமாகக் கவனியுங்கள், ஏனென்றால், நீங்கள் காண்கின்றவர் மனிதருடன் செயல்படுகின்ற ஒரு நல்ல மனிதர் என்பதைக் காட்டிலும் மேலானவராக இருக்கின்றார்; நீங்கள் தேவனுடைய மகிமையைக் காண்பீர்கள்!" என்று கூறினார். இந்தப் பூமியில் இயேசு கூறிய மற்றும் செய்த ஒவ்வொன்றும் தேவனுடைய மகிமையைச் செயல் விளக்கப் படுத்தியது. இயேசுவில், "மாம்சமும்" கூட "மகிமையை" ஒளி வீசச் செய்தது.

யோவானின் சுவிசேஷத்தில் உள்ள இம்மகிமையை இன்னும் சிறந்த வகையில் புரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு விளக்கவுரையாளர் ஆலோசனை யளித்துள்ள கேள்வியானது நமக்கு உதவுகின்றது என்று நான் நம்புகின் றேன்.[3] மறுரூபமான நிகழ்ச்சியானது மற்ற மூன்று சுவிசேஷ நூல்களிலும்[4] இருக்க, மற்றும் அந்த நிகழ்ச்சியை யோவான் கண்ணால் கண்ட சாட்சியாயிருக்க, அது ஏன் யோவான் சுவிசேஷத்தில் இடம் பெறவில்லை என்று அவர் கேட்டார். "அவர் முகம் சூரியனைப் போலப் பிரகாசித்தது, அவர் வஸ்திரம் வெளிச்சத்தைப் போல வெண்மையாயிற்று" (மத். 17:2) என்பதால், அது மகிமைக்கு மிகவும் முழுமையான விவரிப்பாய்க் காணப்படுகின்றதே. பிறகு ஏன், மகிமையைப் பற்றி மற்றெல்லா சுவிசேஷங்களையும் விட அதிகமாக கூறப்பட்டிருக்கிற இந்த

சுவிசேஷத்தில் யோவான் மறுரூபமாகுதல் நிகழ்ச்சியை உள்ளடக்க வில்லை? ஒருவேளை, தேவனுடைய மகிமை மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப் பட்ட இயேசுவின் முழு வாழ்விலும் யோவானின் கவனம் இருந்ததால் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம். மறுரூபமானதைக் குறித்து யோவான் எழுதியிருந்தால், மற்ற நிகழ்ச்சிகள் விட்டு விடப்பட்டிருக்கலாம். இயேசுவின் மற்ற கூற்றுக்கள் மற்றும் செயல்கள் ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு மறுரூபமாகுதலைப் பற்றி யோவானின் வாசகர்கள், "நாம் காண்போம் என்று யோவான் கூறிய மகிமை இதுதான்" என்று கூறியிருக்கலாம். இந்த சுவிசேஷத்தில் தேவனுடைய மகிமையானது இயேசு நம் மத்தியில் வாழ்ந்தார் என்ற வகையில் அவருடைய மாம்சத்தில் மிகவும் விரிவாகக் காணப்படுகின்றது!

அவர் தேவனை வெளிப்படுத்தினார்

வசனம் 14ன் உரிமைகோருதல்களுடன் யோவான் இயேசுவைப் பற்றி மற்ற பல அறிவித்தல்களையும் சேர்த்தார். அவர், யோவான் ஸ்நானன் "... எனக்குப் பின் வருகிறவர் எனக்கு முன்னிருந்தவர், ஆகையால் அவர் என்னிலும் மேன்மையுள்ளவர் என்று நான் சொல்லியிருந்தேனே, அவர் இவர் தான்" (1:15) என்று சத்தமிட்டுக் கூறியதைப் பதிவு செய்தார். மோசேயின் மூலமாகத் தேவன் கொடுத்த நியாயப்பிரமாணமானது அதிசயமானதாயிருந்தது போலவே, இயேசுவில் கிருபையும் சத்தியமும் உணர்ந்து அறியப்பட்டன என்று யோவான் கூறச் சென்றார். பழைய ஏற்பாட்டில் அதிக அளவு மகிமை காணப்படுகின்றது, மற்றும் நியாயப் பிரமாணமானது நிச்சயமாகவே உண்மையாயிருந்தது. இருப்பினும், நியாயப்பிரமாணத்தினால் தொடங்கப்பட்ட அல்லது சுட்டிக்காட்டப் பட்ட விஷயமானது இப்பொழுது இயேசுவுக்குள் நிறைவேற்றப்பட்டும், உணர்ந்தறியப்பட்டும் உள்ளது! நியாயப்பிரமாணத்தை நாம் இடையூறுள்ள தன்மையுள்ள டிரான்சிஸ்டர் ஒன்றுக்கு ஒப்பிட்டால், இயேசுவானவர் எவ்வித இடையூறுமின்றி தேவனுடைய இசையை உண்டாக்குகின்ற தேவனுடைய C D ஒலிக்கருவி என்று கூற முடியும். நாம் நியாயப் பிரமாணத்தை இருண்ட குகை ஒன்றினுள் கரிக்கட்டியால் வரையப்பட்ட ஒரு சித்திரத்திற்கு ஒப்பிட்டால், இயேசுவானவர் தெளிவான அடையாளக் குறியும், அதிகமான ஒளியும், திரிபுகளற்ற நிலையும் கொண்ட தேவனுடைய டிஜிட்டல் தொலைக்காட்சிச் செய்தி என்று கூற முடியும்!

தேவனை ஒருவரும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை என்ற குறிப்பிடு தலுடன் யோவான் இவ்வசனப் பகுதியை முடிக்கின்றார். தேவனைக் கண்ணால் கண்டோம் என்று நம்பி, தேவனைக் கண்டவர்கள் எவரும் சாக வேண்டும் என்பதினால் பயந்த மக்களைப் பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டில் நாம் வாசிக்கின்றோம். இந்த மக்கள் தேவனுடைய செய்தியாளர்களை(அல்லது தூதர்களை)க் கண்டார்களே தவிர, அவர்கள் உண்மையில் தேவனைக் கண்டிருந்ததில்லை என்று யோவான் சுட்டிக்காட்டினார். இதனால்,

ஆதியிலிருந்து இருக்கும் ஒருவர், தேவனாக இருக்கும் ஒருவர், "பிதாவின் மடியிலிருக்கிற ஒரே பேறான குமாரன்" *(1:18)* என்பவர் நாசரேத்தூர் இயேசு என்ற தம் வாழ்வின் மூலம் தேவனை நமக்கு வெளிப்படுத்த வந்தார் என்று காண்பது மிகவும் அதிகமாக மனதில் பதிவதாக உள்ளது! தேவனை விவரிப்பதற்கு இவர் மேற்கொண்ட வழிமுறைகளைப் போல வேறெவரும் எக்காலத்திலும் வெளிப்படுத்தியதாக நற்சாட்சி பெற்றிருந்ததில்லை.

முடிவுரை

நாம் தேவனுடைய மகிமையைக் காணும் வாய்ப்பில் உள்ளோம் என்றறிந்து நாம் யோவான் சுவிசேஷத்தினுள் நுழைக்கின்றோம். நாம் இயேசுவை நோக்கிப் பார்த்து, கவனிக்கையில், "மாம்சத்தில்" "மகிமையை" வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் அவர் "மகிமை" என்பதற்கு புதிய அர்த்தத்தைக் கொடுப்பார். பிறகு அன்றாட அனுபவத்திற்கும், மக்களுடன் எதிர் கொள்ளுதலுக்கும் இயேசு "மகிமையை" கொண்டு வந்த வகையைக் காண்பதின் மூலம், சாதாரண மக்களால், சாதாரண சூழ்நிலைகளில், சாதாரண இடங்களில் "மகிமையானது" எவ்விதத்தில் செயல் விளக்கப் படுத்தப்பட முடியும் என்பதை நாம் காணத் தொடங்குகின்றோம். பொழுதுபோக்கு யுகத்தில், நாம் "மகிமை" என்பதை மிகப் பயங்கரமான ஆராதனை அனுபவங்கள், மிகவும் ஏவுதல் பெற்ற தியானங்கள், அல்லது மிகவும் இயக்கமுள்ள பிரசங்கித்தல் என்று மட்டுமே எண்ணும்படி சோதிக்கப்படுகின்ற பொழுது, இயேசு தாம் செய்த ஒவ்வொன்றிலும் மகிமையை வெளிப்படுத்தினார் என்பதை யோவான் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றார்.

தெய்வீக முரண் தொடையான தேவன்/மாம்சம் என்பது குழப்ப மூட்டுவதாயிருக்கலாம், ஆனால் இயேசுவைப் பற்றிய நமது புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு அது மிகவும் இன்றியமையாதது ஆகும். மாம்சத்தில் வந்த வார்த்தையானது நம்மை இரட்சிக்கவும், நமக்குத் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தவும் வந்தது. யோவான் சுவிசேஷத்தை நாம் தொடருகையில், நாம் ஒரு மனிதரைக்காட்டிலும் மிகவும் அதிகமானவரைக் காண்கின்றோம் என்று அறிவோம்; நாம் தேவனுடைய மகிமையைக் காண்கின்றோம்!

குறிப்புகள்

[1]Michael P. Green, *Illustrations for Biblical Preaching* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1982), 48-49. [2]C. H. Dodd, *The Interpretation of the Fourth Gospel* (Cambridge: Cambridge University Press, 1958), 206. [3]Leon Morris, *Expository Reflections on the Gospel of John* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1988), 17. [4]Matthew 17:1-8; Mark 9:2-8; Luke 9:28-36.